

Loučeňský

www.loucen.cz

občasník

ročník: XXVI. číslo: 4/2024

Milí spoluobčané, přeji vám všem, abyste vánoční svátky i závěr letošního roku prožili ve zdraví a lásce a aby byl příští rok ještě lepší než ten letošní. Věřím, že všichni tento čas prožijeme příjemně, na chvíli se zastavíme o oprostíme se od starostí všedních dní.

Do nového roku 2025 Vám přeji hodně zdraví, lásky, štěstí a úspěchů. Slibuji, že vedení městyse udělá opět vše pro to, aby byla Loučeň nadále obcí prosperující, přívětivou ke svým obyvatelům a aby se nám tady všem i nadále dobře žilo.

Vaše starostka Marta Peterková

Ohlédnutí za končícím rokem

Milí spoluobčané,
do konce roku 2024 nám zbývá již jen několik dní a tak jako každý, i my na obci hodnotíme, co nám tento rok dal či vzal, co se povedlo a co méně, a připravujeme si plány i předsevzetí do nového roku.

Akce provedené z rozpočtu městyse Loučeň:

- V letošním roce jsme dokončili vodovod a kanalizace ve Studcích, Studečkách a Na Vinici, a to včetně intenzifikace ČOV. Celkem se na veřejné řady připojilo 125 nových domácností.
Souběžně s touto stavbou byla provedena i oprava (nové povrchy) komunikací ve Studečkách a ulice V chobotě ve Studcích.
Tyto stavby byly financovány obcí a z poloviny dotací ze Středočeského kraje a Ministerstva zemědělství. Celkové náklady cca 90 000 000 Kč. Na realizaci přispívali i občané, kteří si připojením na veřejné řady zhodnotili své nemovitosti
- Ve Studcích se nového „kabátku“ dočkal křížek na návsi. Zde byly využity dotace z Ministerstva zemědělství.
- Byla kompletně zrekonstruována ulice Ke Trojici ve Studcích (1 500 000 Kč), a to včetně odvodnění (650 000 Kč), na které jsme získali dotaci ze Středočeského kraje ve výši zhruba 400 000 Kč.
- Opravili jsme nejrizikovější části ulic Ke kapličce a Ke škole (finance městyse cca 300 000 Kč)
- Celkové opravy se dočkala také komunikace K oboře a Třešňová na Loučeni, na kterou jsme získali dotace z Ministerstva pro místní rozvoj (celková částka představovala 6 000 000 Kč, z níž dotace činila 3 500 000 Kč) včetně nového veřejného osvětlení (finance městyse cca 600 000 Kč).
- Na hřbitově jsme opravili vstupní bránu a byl položen travnatý povrch u rozptylové loučky. Ještě je nutné vysadit zeleň a osadit mobiliář. Předpokládáme, že toto místo bude dáno do užívání na jaře 2025.
- Uzavřeli jsme smlouvu s firmou ALZA o umístění boxu u Jednoty a od konce listopadu je možné box využívat.
- Během prázdnin byla provedena oprava sociálního zařízení spolu se zřízením bezbariérové toalety na základní škole (finance městyse cca 515 000 Kč).
- Do školní kuchyně byl pořízen nový konvektomat a pečící pánev včetně doplňků. Zároveň došlo k úpravám napojení vody, kanalizace a elektro (finance městyse cca 620 000 Kč).
- Na příští rok (o letních prázdninách) připravujeme rozsáhlou úpravu stávající školní kuchyně a jejího zázemí. Budou tu provedeny kompletní stavební úpravy i včetně vybavení, které bylo dáno do provozu počátkem devadesátých let a už nevyhovuje současným požadavkům na zajištění 350 obědů denně. Projekt je připraven, takže již zbývá jen sehnat potřebné finance a najít seriózní firmu. Předpokládaná cena je cca 4 500 000 Kč.
- Máme zažádáno o dotace z programu IROP na vybavení třídy výpočetní techniky pro ZŠ a MŠ Loučeň - 1 000 000 Kč.
- Je připraven projekt i schválena dotace na fotovoltaické panely, které budou umístěny na střeších školy i kulturního domu. Ty by měly zejména ve škole výrazně snížit náklady na energie.
- Budova zdravotního střediska (č. p. 215) byla napojena na tepelná čerpadla, která nahradila neekonomické a neekologické vytápění této budovy. Zároveň probíhají i stavební úpravy 2.np., kde budou zřízeny dva byty (1+k a 2kk). Úpravy by měly být dokončeny do ledna 2025.
- Dokončuje se nový územní plán městyse Loučeň – poslední veřejné projednání se uskuteční v KD Loučeň 14. ledna 2025.
- V obci došlo k několika razantním zásahům do vzrostlé zeleně. Bylo nutné pokácet rizikové stromy, které by mohly ohrozit životy či majetek občanů. Na jaře se plánuje osazení nové zeleně.

Na Vás občany se obracíme s touto výzvou:

Kdo bude mít zájem se finančně spolupodílet na výsadbě, může se přihlásit na úřadu městyse, kde s ním bude podepsána darovací smlouva o příspěvku. Po výsadbě bude na daném stromě (na jeho ohrazení) umístěna tabulka s uvedením jména „sponzora,“ (podobně jako na nové lípě u KD). Cena sazenic stromů (lípy) se pohybuje přibližně mezi třemi až čtyřmi tisíci korun. Budeme samozřejmě rádi, když nám pomůžete i s výsadbou. Rovněž plánujeme i výsadbou třešní v ulici Nymburská. Zde se bude cena stromku pohybovat kolem tří set korun.

- Během roku 2024 se uskutečnilo díky spolupráci loučeňských spolků a dobrovolníků mnoho kulturních a společenských akcí (vítání občánků, setkání seniorů, hudební festival, Halloween, Mikulášská, vánoční a velikonoční jarmarky, masopust, drakiáda, čarodějnice,

příměstský tábor...). Vzhledem k velké návštěvnosti na všech akcích věřím, že spolupráce bude pokračovat i nadále a že se možná přidá i někdo další.

Věřte, že se snažíme naší krásnou Loučeň, Patřín, Studce i Studečky stále zvelebovat a sháníme finance, kde se dá. Ne na vše je možné získat dotace, které ostatně ne vždy jsou pro obec výhodné. Je nutné důkladně zvažovat i následnou administraci a zavazující udržitelnost projektů. Projekty, podklady k nim a vše další, co je třeba, se snažíme připravovat v co nejkratších termínech. Mnohdy však bohužel je proti nám státní „úřednický šiml“. My se ale nenecháme odradit. Postupně bychom chtěli opravit i další komunikace, VO, chodníky, a to podle stupně jejich špatného technického stavu. Mějte prosím trpělivost.

Budu se těšit, že se budeme při různých příležitostech potkávat i v roce 2025.

Marta Peterková, starostka

Rozsvícení stromu

Tradiční rozsvícení stromu se uskutečnilo u obecního úřadu o první adventní neděli, tedy 1. prosince. Koledy a písničky s vánoční tematikou děti ze ZŠ Loučeň a Jiřího Černého s Nikolou Suchovou naladily přihlízející občany do sváteční nálady. Bylo hezké pozorovat, jak se lidé zastavili, popovídali si a zaspívali spolu s vystupujícími. Mnozí se fotografovali u našeho vyřezávaných jesliček. Ve vzduchu na všechny dýchl duch Vánoc. Za dobrovolný příspěvek bylo možné se občerstvit čajem nebo svařáčkem. Výtěžek byl pak rozdělen. Část byla věnována na občerstvení pro děti na mikulášskou besídku a dva tisíce korun byly vloženy do kasičky pro opuštěné pejsky a kočičky z útulků v Poděbradech. Tuto sbírku pořádala třída 7. A z naší loučeňské školy. Sběrka probíhala už předtím i při Vánočním Jarmarku, který probíhal 23. listopadu v kulturním domě a na Vánočním koncertu ZŠ Loučeň 11. prosince.

Sbírka na opuštěná zvířátka

Milí dárci,
naše sbírka se chýlí ke konci a rádi bychom tímto poděkovali všem, kdo přispěli jakoukoliv částkou či materiální pomocí. Díky vybraným darům podpoříme dva útulky: Catky a Toulavé tlapky. Žáci 7. A spolu s třídní učitelkou Adamkovičovou nám pomohli při organizaci této sbírky. Zapečetěná kasička se sbírkou bude otevřena před Vánocemi a celková částka vybraných financí bude zveřejněna v dalším čísle Občasníku.

Děkujeme městyso Loučeň, paní starostce Martě Peterkové, zastupitelce Martině Záklasnikové a organizátorce vánočních trhů Štěpánce Šimečkové, že se za nás postavily, důvěřovaly nám a podpořily nás v této sbírce. Šli jsme do této akce s nadějí a vědomím toho, že pomůže i maličost. Chtěli jsme také zvýšit povědomí o této problematice a inspirovat tak ostatní k podobným činům – laskavosti a solidaritě.

Věřím, že se nám to povedlo.

VELKÉ DÍKY VŠEM – Vaše solidarita byla neuvěřitelně velkorysá. A nás zase tato sbírka obohatila o zkušenost, jak je důležité pomáhat.

Třída 7. A, Lýdie Adamkovičová, Lenka Bartlová

Maraton akcí

V pátek 25. října připravil městyso Loučeň v kulturním domě tradiční setkání dříve narozených a hned v sobotu jsme v zasedací místnosti úřadu městyse přivítali naše malé občánky. Je krásné vidět, jak se sem vracejí mladí lidé, loučeňští rodáci, kteří ke svému životu si vybrali opět naši obec a zakládají tu nové rodiny. Měli jsme čest přivítat mezi nás nové „pidoičany“ - malého Davidka Hůlku, Julinku Černohorskou, Josífka Balcara, Jasmínku Smrčkovou, Lotku Markovou, Laurinku Veletovou, Lukáška Bohumila Beránka, Jari Kheil Cano Henao a Nikolku Vilímovou. Všem dětem velmi přeji, aby se jim u nás líbilo a vždy se do rodné Loučeň rádi vracely.

V sobotu následovala další akce, tentokrát pro větší děti. V kulturním domě byly připraveny „strašidelné“ prostory pro halloweenskou party s tancem a soutěžemi. Děti se mohly proběhnout i po stezce kolem kulturního domu, kde plnily různé úkoly a na závěr získaly drobnou odměnu. Večer pokračoval v halloweenském duchu pro dospělé. Na obou akcích bylo mnoho nádherných strašidelných masek. Ty nejlepší byly odměněny pěknými cenami.

7. prosince proběhla u kulturního domu další akce pro děti – mikulášská nadílka s opékáním buřtíků a mikulášskou stezkou.

Všechny akce jsem připravovala a účastnila se jich. Jsem moc vděčná za to, že mám super spolupracovníky, kteří při těchto akcích pomáhají. A to dobrovolně a bez odměny. Moc jim děkuji.

Marta Peterková, starostka

Nová moderní „chytrá“ komunikace

Vážení občané, připravujeme pro Vás nové moderní řešení, jak získávat rychle aktuální informace o dění v naší obci i okolí. Nová mobilní aplikace s názvem i znakem našeho městyse umožní propojení všech stávajících komunikačních kanálů, které už nyní používáte. Do této mobilní aplikace budeme centralizovat vše od úřední desky, přes sociální sítě až po propojení na místní spolky a sdružení. Mobilní aplikace bude vhodná pro každého, kdo má chytrý telefon.

Spolek AMADIS

Sobotní večer 7. prosince v kulturním domě patřil pohádkovým, vánočním a jako tradičně především muzikálovým melodiím. Vánoční koncert v podání divadelního spolku Amadis nabídl přehlídku plnou známých písní. Program plný tance a zpěvu doprovodila úžasná divácká kulisa, díky které měl celý večer tu správnou energii.

Amadis dál intenzivně připravuje nový původní muzikál Dughall - „Příběh ohně a meče“, který pro své příznivce chystá na jaro 2025.

Senioři děkují

Užili jsme si letní sluníčko, hlídání vnoučat, spoustu výletů a setkání. Dny se začaly krátit, zelený porost se vybarvil do podzimních barev. To je období, kdy představitelé obce připravují v kulturním domě setkání seniorů. Mnoho z nás zavzpomíná na podobné různé akce, které jsme pomáhali pořádat.

Letošní výzdoba kulturního domu na Halloween byla neskutečně bohatá. Měli jsme možnost si prohlédnout nápady těch, kteří výzdobu nachystali. Máme v obci hodně šikovných a obětavých lidí. Kulturní vložku pro seniory nacvičily paní učitelky s dětmi ze školky. Tato vystoupení jsou vždy dojmavá. Děti rády tancují a zpívají pro své rodiny a známé, kteří jim rádi zatleskají. Hlavním programem setkání bývá živá hudba, při které si zazpíváme a zatancujeme. Velké díky patří za pohoštění. Každý ocení příjemnou atmosféru a plné stoly dobrot.

Vážíme si všech, kteří se podíleli na přípravě a programu tohoto večera a už se těšíme na další setkání.

Vaši senioři

Setkání napříč generacemi

Setkání dětí se seniory v Senior Parku Luštěnice není jenom příležitostí k zábavě, ale také k obohacení obou stran. Děti, které jsou plné energie, zvědavosti a touhy poznávat nové věci, přinášejí do prostředí Senior Parku radost a svěžest. Na druhé straně senioři, kteří mají bohaté životní zkušenosti a vzpomínky, nacházejí v dětech zrcadlo, které je vrací do doby jejich vlastní mladosti, a zároveň si užívají nečekané radosti z přítomnosti malých „učitelů“.

Jeden podmračený a zamlžený podzimní den v Senior Parku rozjasnila svěží očka a po chvíli i rozvázané jazyčky sedmi capartů z místní mateřské školky. Se svou paní učitelkou se představili pohádkou Červená Karkulka a dvěma temperamentními říkankami a písničkami o halloweenské svítící dýně a dupajícím (to doslovně) jezkovi.

Pak děti dostaly pracovní listy s úlohou sestavit rozstříhanou postavičku Karkulky a sestavit ji jako puzzle. Na to si děti vybraly své staroušky a započala „seniorterapie“ – či spíše „caparterapie“, protože dětem to šlo o poznání lépe. V těchto chvílích se vytvářejí pouta, která překonávají rozdíly ve věku a životních zkušenostech. A tak se završila návštěva těch nejmladších u těch nejstarších a můžeme se těšit na jarní setkání.

Andrea Žďánská, vedoucí Senior parku Luštěnice

Tenisová sezóna 2024

Hned na úvod článku musím poděkovat všem členům tenisového klubu, kteří nám pomáhali při zahájení tenisové sezóny 2024.

Činnost tenisového klubu se rozeběhla v měsíci dubnu, kdy se tenis začal hrát venku. Tou dobou jsme zahájili venkovní sezónu naší tenisové školy pod vedením našeho zkušeného a oblíbeného trenéra Jakuba Čepka, kterému musím za klub poděkovat za jeho nasazení a přístup k našim, přesněji řečeno vašim, dětem, které nám svěřujete, aby se naučily základy tenisu. A tak poděkování náleží i rodičům dětí. Naše tenisová škola tu v plném nasazení funguje již sedm let. V posledních letech do ní bývá přihlášeno kolem 25 dětí, a to nejen místních, ale i z okolí. Tento rok tréninky probíhaly každý týden vždy v pondělí a úterý. Se začátkem zimní sezóny se tenisová škola přemístila do sokolovny, kde trénink pokračuje, a to opět v pondělí a úterý. Děkujeme OÚ Městyse Loučeň za poskytnuté prostory.

Abych nemluvil jen o naší tenisové škole, tak během roku 2024 proběhlo mnoho zápasů místních i přespolních tenistů. Těší nás, že k nám přicházeli i noví hráči. Vždyť tento sport se dá hrát v jakémkoli věku. Tímto jste srdečně zváni na naše tenisové kurty.

V příštím roce plánujeme rekonstrukci střechy směrem ke kurtům, částečnou rekonstrukci závlahy a samozřejmě, jak to počasí dovolí, přípravu tenisových kurtů na sezónu 2025.

Po celé léto bude opět otevřen rezervační systém na kurty na www.tenisloucen.cz pro ty, kteří by si rádi ve volném čase zahráli tenis. Na vaše případné dotazy vám rádi odpoví Jaroslav Řízek (606-625-805) a Jan Malý (606-929-172), kteří Vám velice rádi pomohou a poradí.

Těšíme se na viděnou na kurtech v tenisové sezóně 2025.

Jaroslav Řízek a Jan Malý

Z činnosti Sboru dobrovolných hasičů Loučeň

V minulém Občasníku jsme vám slíbili, že vám v dalším čísle vám povyprávíme o dění v SDH během prázdnin a po nich.

V červenci jsme představili naši činnost dětem na příměstském táboře městyse Loučeň. Ukázali jsme jim naši techniku, výstroj i výzbroj a předvedli i požární útok. Děti si mohly vyzkoušet některé z našich dovedností a nakonec se vyřádily v pění.

V srpnu jsme odvezli do sběrný shromážděný starý papír a vyrazili jsme na prodloužený víkend. Soustředění se tentokrát konalo v Chalupě pod Ořešníkem v Hejnicích –

Ferdinandově. Během tohoto pobytu jsme si vyšlápli do Libverdy k Obřímú sudu a otrlí jedinci vyšplhali ke kříži na Ořešníku. Navštívili jsme hasičský záchranný sbor v Raspenavě. Chodili jsme se koupat k rybníku, hráli různé hry, barvili trička a vedoucí nezapomněli ani na noční hru.

V září jsme pilně trénovali na závod požárnícké všestrannosti. Kromě toho jsme se před krajskými volbami zúčastnili předvolebního setkání naší paní starostky s občany. Prezentovali jsme zde naši činnost.

Začátkem října si mladí hasiči v Sokolci zaběhli závod hasičské všestrannosti a brannosti. Za SDH Loučeň soutěžilo družstvo mladších, starších a smíšenka dorostu. K tréninkům jsme se pak přesunuli do sokolovny.

V polovině října absolvovaly trenérky mladých hasičů školení v Sadské.

Začátkem listopadu se několik z nás zúčastnilo zájezdu do vinařství Sýkora pořádaného SDH Patřín.

Dále se v listopadu konalo cvičení zásahové jednotky: zkouška čerpadel, dýchací přístroje, kácení stromů, transport pacienta.

Proběhlo také Shromáždění delegátů na OSH Nymburk, kterého se naši zástupci pravidelně zúčastňují.

Na konci listopadu se při poslední letošní schůzce mladých hasičů rozdávala nadílka. Děti dostaly sportovní hasičské čepice. Další den jsme jeli na exkurzi do cukrovaru v Dobrovici a večer zrekapitulovali letošní rok na výroční schůzi.

V sobotu 28. prosince od 9:00 hodin plánujeme náš tradiční zimní pochod okolím Loučeň.

Do dalšího roku vám všem přejeme pevné zdraví, pohodu a co nejméně starostí.

Vaši hasiči

Čtenáři nám píší

O slavné i méně slavné minulosti Loučeně

Asi v souvislosti s Velkou pardubickou steeplechase vyšel v Právu dne 12. října 2024 článek nazvaný „Potomci anglického vítěze žijí v Česku“. Týkal se rodiny Fletcherů. Jedním z předků této rodiny byl Richard Harry Fletcher, Angličan, který se jako žokej usadil v Česku. Významnou část své slavné kariéry tento muž strávil ve službách rodiny Thurn-Taxisů na Loučeni. Sedmáctkrát se zúčastnil závodů v Pardubicích, v letech 1886, 1889 a 1891 tento závod vyhrál a třikrát byl druhý. A to zajisté na koních, o které pečoval v hřebčíně na Loučeni. V článku se píše, že Alexandr Thurn-Taxis, milovník koní a člen Sdružení majitelů závodních stájí a chovatelů plnokrevných koní, zřídil ve své myslivně v Loučeni hřebčinec a stáj dostihových koní.

Zde bych rád doplnil, že chov koní nebyl umístěn pouze v myslivně, ale pro mladší obyvatele Loučeně bych rád uvedl, že velké stáje jezdeckých i tažných koní byly uprostřed dnešní Loučeně. Tam, kde je dnes ulice „Ke hřišti“, stál jednopatrový hrázděný domek, který zasahoval až do poloviny ulice. Na něj bezprostředně navazovaly stáje – tam, kde dnes mají zahrádku Holubovi. Stáje se táhly až k domku rodiny Trpíkových. Tam byly původně přístřešek pro kočáry. Před nimi byla velká studna. Přístřešek přestavěl pan Václav Havlát, bývalý ruský legionář a později důstojník ČSA, na obytný domek. Za tímto domkem pokračovaly stáje ve stejném rozsahu dolů, kde byly ukončeny stejným jednopatrovým hrázděným domkem. V těchto domcích bydleli zaměstnanci hřebčína, kteří se o koně starali. Tam, kde jsou nyní tenisové kurty a fotbalové hřiště, byl prostor pro výcvik koní. Tenisové kurty s dřevěnou klubovnou byly tam, kde jsou dnes zbytky volejbalových hřišť. V klubovně byla za války po několik měsíců ubytována rodina Růžičkových. Fotbalové hřiště tehdy bylo za garážemi aut – tam, kde je dnes ulice Třešňová. Celý tento hřebčín byl krátce po smrti Alexandra Thurn-Taxisa v roce 1938 dán do dražby a novými majiteli postupně likvidován. Dnes tam je ulice s rodinnými domky.

V časopise Květy č. 27/2024 je uveřejněn obsáhlý článek, nazvaný „Nejtěžší překážka rodu Thurn-Taxis.“ V článku je popisován italský původ rodu a týká se hlavně zdroje jejich majetku a společenského vzestupu. To byly poštovní služby a budování poštovních tras ve stopách starořímských cest. V roce 1526 zavedla rodina přeprahací stanice pro dálkové poštovní služby, čímž dosahovali na tehdejší dobu nevídané rychlosti doručení. Jedna poštovní stanice byla na Loučeni v areálu za samoobsluhou. V zadní dlouhé budově bylo asi deset pokojů, areál byl ohrazen budovami stájí, stodol a velkým dřevěným přístřeškem pro kočáry. Zbytek areálu byl ohrazen vysokou zdí. Její zbytky jsou na severovýchodním rohu areálu. U severního a jižního vjezdu byly velké brány – podobné té, která byla rekonstruována u sokolovny. Brány byly vybaveny vysokými dřevěnými vraty s průlezkou.

Článek se hlavně zabývá „černou ovcí rodiny JUDr. Rudolfem Thurn-Taxisem. Ten se během studií na právnické fakultě v Praze v době českého národního obrození stal radikálním českým vlastencem. Podílel se na vydávání vlasteneckého časopisu Boleslavan a s K. J. Erbenem vydával časopis Právník. Byl členem Sboru pro zřízení Národního divadla, podporoval řadu tehdejších umělců. Odmítl si vzít za ženu nějakou princeznu ze vznešeného rodu a vzal si obyčejnou dívku Jenny Standlerovou, klavíristku a operní pěvkyni. Vzdal se knížecího titulu. Článek popisuje i jeho strmý pád.

Závěrem článek uvádí, že Thurn-Taxisové přišli také o zámek v Loučeni. Nic nepomohlo, že kněžna Marie v minulosti zřídila v obci školu, poštu a hospic. Rodina byla pro svůj německý původ z obce vyhnána a revoluční gardy i místní obyvatelstvo rozkradlo či zničilo všechna zařízení a sbírky.

Tento závěr mne, jako pamětníka a starého Loučeňáka, dost rozhořčil. Ano, tehdejší občané Loučeně se nechali zlákat k rabování v zámku. Je však nutno uvést, že se do zámku nedostali nějakým násilím, ale že jim byl zámek otevřen. Někteří byli dokonce o uvolnění vstupu informováni. Rád bych též uvedl, že si mohli prakticky „zprivatizovat“ jen to, co unesli v rukách. Tedy ošacení, lůžkoviny, porcelán, sklo, přibory, tiskoviny apod. Tehdy byli však i jiní privatizátoři. Tehdejší předseda vlády si do zámku nechal poslat auto s několika lidmi, aby mu přivezli zařízení kanceláře knížete Thurn-Taxisů. Další nábytek a vybavení zámku byl přesunován do jiných, tehdy již státních zámků, protože po rozhodnutí, že loučeňský zámek bude nadále sloužit jako školící středisko, původní vybavení překáželo. Místnosti zámku byly zařizovány jako učebny, jiné jako ložnice pro posluchače pořádaných školení. Zničeny byly především skleníky, a to už ruskou posádkou. Tropické rostliny byly poničeny.

Jiří Havlát

Kam patří vysloužilý mobil? No přece do knihovny!

Nepovaluje se vám někde starý nepoužívaný mobil? Nabízí se skvělá příležitost, jak se ho zbavit. I naše knihovna se připojuje k iniciativě „Odlož mobil“.

Otevřeno každé pondělí 17:00 - 19:00 hodin
(boční vchod do kulturního domu)

ODLOŽ MOBIL v knihovně
1. 12. 2024 - 31. 3. 2025
vyhodnocení a předání výher proběhne v dubnu 2025

ODEVZDEJ A VYHRAJ
vysloužilý mobilní telefon v knihovně
poukázku na nákup knih až za **2000 Kč**
nebo volně vstupenky do památek ve Středočeském kraji

Mobilní telefony odevzdávejte do boxů na sběrných místech
Podrobné informace jsou k dispozici - na sběrném místě
- nebo na www.odlozmobil.cz

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ KNIHOVNA
s největším počtem vybraných mobilních telefonů získá
až **15 000 Kč**
na nákup knih na drobné investice na akce pro veřejnost

Vybrané telefony budou odborně rozebrány a recyklovány.
Pomozte nám zvýšit povědomí o třídění vysloužilého elektrozařízení.
Za každý odevzdaný mobil se přispěje 10 Kč na dobročinnost.

Středočeský kraj Remobil asekol ZE STAREHO NOVÉ!

www.odlozmobil.cz www.cervenekontejnery.cz

Vzpomínáme na profesora Melmuku

Když jsem začátkem září připravovala rozhovor do minulého čísla našeho Občasníku s usměvavým, laskavým a neuvěřitelně vitálním profesorem Radomírem Melmukou, nenapadlo by mě, že v dalším čísle budeme na něj už jen vzpomínat. Zpráva, že 24. října opustil pan profesor ve věku 86 let tento svět, mnohé z nás zaskočila a zarmoutila. Vzhledem k rozsáhlému rozhovoru s ním v minulém čísle jsme se rozhodli, že místo oficiálního nekrologu tu dnes raději přineseme krátké a živé vzpomínky těch, kteří ho znali.

Jiří Havlát, kamarád a vrstevník

Od dětských let jsem se učil hrát na housle. Byl jsem žákem a členem houslové kapely pana kapelníka Ciruse. Když mu někdy v roce 1949 zrušili živnostenské oprávnění, byli jsme všichni bez učitele. Někdy v té době otec koupil mladším sestrám zánovní pianino. Zkoušel jsem na ně jako samouk hrát. V relativně krátké době jsem zvládl zahrát tehdy populární taneční písně i některé krásné melodie z operet. Při jednom takovém přehrávání jsem zjistil, že na podezdívce plotu před domem sedí Radek Melmuka. Byl o několik let mladší než já a asi mne poslouchal. Věděl jsem o něm, že studuje hru na klavír a že je v tom velmi dobrý. Ale tehdy mne nenapadlo, že by si asi také rád zabrnkal, protože na chatě klavír neměli.

Za krátký čas jsem se dozvěděl, že má jako mladý, talentovaný klavírista koncert v Lázních Poděbrady. Zmobilizoval jsem tehdy některé členy naší rodiny a na koncert do Poděbrad jsme vyrazili. Radek tam doslova vystříhl několik náročných skladeb, předvedl úžasnou techniku a sklídl velký úspěch. A mně došlo, jaký jsem diletant.

Později jsme se několikrát náhodně potkali na Loučeni v samoobsluze. Prohodili jsme pár slov – spíše o počasí než o hudbě. V poslední době jsem jej viděl jen z dálky při koncertech v kulturním domě. Celý život jsem jej znal jako skromného člověka, který nikterak nedával najevo svoji výjimečnost. Obdivoval jsem jej jako umělce a nepřestávám ho ctít za to, co spolu se svou manželkou a starším bratrem pro naši Loučeň ve svém životě vše udělali.

Vlastimil Plich ml., kurátor Českobratrské církve evangelické v Bošíně

Jsem velmi vděčný, že jsem s bratrem Radomírem Melmukou mohl spolupracovat v rámci úžasného hudebního festivalu Thurn-Taxis, kdy vždy jeden z koncertů se konal i u nás, v evangelickém kostele v Bošíně. Vždy jsem obdivoval a koušel čerpat od bratra Melmuky jeho pokoru, laskavost, vstřícnost, obrovskou obětavost a pečlivost, se kterou každou sezónu chystal. To vše navzdory vyššímu věku. Poslední rok, zřejmě i navzdory nemoci. Nic ale na sobě nedával seběméné znát.

Stejně obdivuhodné bylo vidět, jakou úctu k němu chovali jeho žáci, kteří na festivalech vystupovali.

Nedá se zapomenout na jeho vyprávění vzpomínek, kdy se setkával s mým dědečkem, dlouholetým evangelickým farářem v Bošíně. Těmito vzpomínkami mě vždy dokázal dokonale přenést do dob mého dětství, za což jsem byl vždy velmi rád. V neposlední řadě bych rád zmínil, že jako manžel jsem obdivoval jeho úžasný vztah s jeho ženou Helenou. A nebylo to jen v případě, kdy úžasně hráli čtyřručně na klavír – jak jedno tělo a duše, ale i ve všech ostatních, jakoby obyčejných situacích. Ale dnes vím, že obyčejné nebyly.

Nejen v Bošíně na něj budeme vždy s láskou vzpomínat.

Alena Nezdarová, bývalá starostka

To, co se mi okamžitě vybaví, když si vzpomenu na pana profesora, byl jeho pozdrav. Pokaždé, když jsme se před koncertem nebo při nějaké jiné příležitosti setkali, jeho první dotaz byl: „Rostou?“

Moc rád jezdil na kole a chodil do lesa na houby. Přišlo mi líto, že letos, kdy lidé nosili z lesů plné košíky hub, jemu už tato radost nebyla dopřána.

Marta Peterková, starostka

...milý, distingovaný, pozorný, lidský, sečtělý, houževnatý, vytrvalý, výborný hudebník, velký bojovník... ale také loučenský „chalupář“, který miloval přírodu... To je v mých očích pan profesor. Vybavuji si ho už od dětských let. O víkendech a prázdninách obýval s rodinou malou chaloupku v lese kousek od loučenského globusu, v místech, kam jsme si chodovali s naší partičkou hrát. Později si tu postavili novou krásnou zděnou chatu, kde jsem s ním jako projektant řešila některé stavební záležitosti. Před deseti lety jsem se s ním setkala při přípravách hudebního festivalu. Od té doby jsme společně chystali vystoupení mnoha významných umělců (mnohdy studentů pana profesora), kdy je na klavír osobně doprovázel i on. Až do XXIV. ročníku mezinárodního hudebního festivalu TT. Všechna vystoupení měla velký ohlas. Bylo mi ctí předat na XXII. ročníku festivalu panu Melmukovi pamětní list a minci s udělením čestného občanství městyse Loučeň. Děkuji za krásných deset let spolupráce. Bude mi chybět i to zazvonění telefonu v den mých narozenin a ozvalo se: „Paní starostko, to je pro Vás“ a zazněla krásná skladba hrána na klavír panem profesorem...

Michael Kubečka, operní pěvec

Když vzpomínám na pana profesora Melmuku, vždy se mi vykouzlí na tváři mírný úsměv s pocitem radosti a štěstí, že jsem měl tu čest a možnost mít vedle sebe takového umělce, pedagoga, a především člověka a skvělého parťáka. Byl to on, kdo mě učil obligátnímu klavíru na Pražské konzervatoři. Od první hodiny jsme si padli do noty, a to nejen lidsky, smyslem pro humor, ale také hudebním citěním a touhou vytvářet umělecké hodnoty a ty předávat dalším lidem.

Už během studií jsme začali s naší hudební spoluprací a koncertní činností, ve které jsme setrvali až do posledních chvil.

Byl to člověk, který mě velkou měrou formoval jak po stránce hudební, tak i po lidské.

Já mohu říci jen jedno – a to veliký dík, že jsem potkal takového člověka a osobnost. Děkuji!

Jsme rádi, že Mezinárodní hudební festival Thurn-Taxis s odchodem profesora Radomíra Melmuky neskončil a že na jeho odkaz naváže právě operní pěvec Michael Kubečka.

Vzpomínky shromáždila Hana Michalčíková

Čtyřicet dva „účastníků zájezdu“ děkuje paní starostce za skvělý nápad a výbornou organizaci předvánočního výletu na moravskou Hanou.

Olomouc, starobylá moravská metropole nepatří mezi vyhlášené adventní destinace. Možná naštěstí. Bez obvyklé tlačenice a strkanice zde kouzelnou atmosféru vánočních trhů ještě umocňují zdejší architektonické skvosty. Je milé se proplétat mezi vkusnými stánky s kvalitními řemeslnými a rukodělnými výrobky na Horním i Dolním náměstí a v přílehlých uličkách, postát s hřejivým punčem či svařeným vínem v ruce, zahledět se na staletou krásu kolem a zaposlouchat se do hudby pouličních muzikantů...

Vítanou zájžd'kou byla i odbočka do malebného městečka Loštice, kde většina z nás neodolala pokušení posedět v jedné z kavárniček a ochutnat nezvyklé tvarůžkové koláčky, řezy či štrůdl. A co teprve neuvěřitelně pestrá nabídka rozmanitých „vonných“ specialit v podnikové prodejně proslulé sýrárny, které letos pravděpodobně „vdechnou“ svéráz do předvánoční atmosféry v mnoha loučenských domácnostech.

Dodejme ještě, že k pohodě, spokojenosti a dobré náladě v autobuse přispěl i vlídný a veselý řidič pan Roman Ullmann. „Účastníci zájezdu“ se už teď těší na nějaké další „příště“.

H. M.

Kurzy univerzity třetího věku

Do nymburské knihovny už od roku 2016 přichází s chutí rozvíjet své znalosti a posilovat své mozkové buňky poměrně početná skupina seniorů. Navštěvují totiž virtuální univerzitu třetího věku. To znamená, že společně přicházejí v průběhu semestru jedenkrát za 14 dní na šest promítaných přednášek. Rádi se potkávají, popovídají si, vypijí kávu. Doma pak na svém počítači vyplní jednoduchý test, ve kterém vybírají správné odpovědi mezi nabízenými možnostmi. Součástí studia je i doprovodný program, kterým knihovna doplňuje téma a podporuje vzájemné vztahy. Jsou to tematické výlety, vánoční setkání nebo předávání pamětních listů na závěr

kurzu. Poslední lednovou středu zahájíme semestr letní, otevíráme téma **Každodenní život v barokních Čechách**. Máte-li chuť přidat se k nám nebo alespoň si vyzkoušet, jaké to je, запиšte se do kurzu a rozšířte řady loučenských studentů.

Jana Hrdličková
knihovnice

Tel.: 325 512 723

Mail: studovna@knihovnanymburk.cz

Živnosti na Loučeni

Starší občané si občas povzdychnou, že vše důležité, co bylo potřeba k životu, se kdysi nakoupilo přímo v obci a nebylo potřeba nikam jezdit. Pro zajímavost uveřejňujeme výpis z „Adresáře Republiky Československé pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství“ z roku 1935, který nám laskavě poskytl pan Tomáš Jelínek. Použijeme-li módnější slovo „podnikatel“, je až neuvěřitelné, kolik jich v porovnání s dneškem na Loučeni provozovalo své živnosti.

LOUČEN. Městys, 257 m n. m. Okr. úřad Poděbrady, Okr. soud Nymburk. Kraj. soud Mladá Boleslav. 889 obyv. (6 km) Vlkava. 1 kath. Společenská státnice. 1 kath. Společenská státnice. 1 kath. Společenská státnice.

Lékaři — Ärzte
Kozák, MUDr. Pavel T 5 P 24.045.

Autodoprava — Autofuhrwesen
Podsedníček, Bohumil.

Biografy — Kinos
Bio „Sokol“.

Cementové zboží (Výroba)
Zementwaren (Erzeugung)
Svárovský, Václ.

Cukráři — Zuckerbäcker
Bures, Pavel.

Drogerie — Drogerien
Nejedlý, Frant.

Fotoatelieri — Photoateliers
Zahrádka, Jar.

Holiči — Friseur
Himmer, Ant. — Jiránek, Florian
— Paříč, Ant.

Hostince — Gasthäuser
Janata, V. — Kyšperský, Jan —
Malík, Jos. — Ortomanský, Otakar
— Havíř, Václ.

Kartáčnická a štětkařská
Bürsten- u. Pinselmacher
Doležal, Frant.

Klumpíři — Spengler
Vlnš, Frant.

Koláři — Wagner
Žita, František.

Košíkáři — Korbmacher
Vokál, Jos.

Kováři — Schmiede
Moucha, Antonín.

Krejčí — Schneider
Farský, Frant. — Hanuš, Jan —
Zich, Václav.

Malíři (pok.) — Maler (Zimmer)
Škop, Frant. — Volf, Josef.

Modistky — Modistinnen
Vášová, Božena.

Obuv (Obch.) — Schuhw. (Hdlg.)
Bafa, akc. spol. T 8.

Pekaři — Bäcker
Paviát, Frant.

LOUČEN. Markt-Gem. 257 m
n. m. Bez.-Ger. Poděbrady,
Bez.-Ger. Nymburk. Krs.-Ger.
Jung-Bunzlau. 889 Einw. (6
km) Vlkava. 1 kath. Gendarmerieposten-konsumst. 1
kath. Genossenschaft der ver-
schiedenen Gewerbe.

Pily — Sägewerke
Dohnal, Arnošt.

Pokryvači — Dachdecker
Fryč, Alois — Proft, Bedř.

Radiopotržby — Radiobedarfsart.
Zemanec, Václ.

Řezníci — Fleischer
*Čihák, František, řezník v Lou-
čeni — Vysoký, Václ. — Zajíček,
Stanisl.

Sedláři — Sattler
Stibor, Jarosl.

Smlíšené zboží — Gemischtwaren
Obchody Handlungen

Dohnalová, Anežka — Frisch-
mann, Karel — Grus, Josef —
Hejlová, Cecílie — Oswaldová,
Aloisie — Paviát, Frant. — Řich-
terová, Anna — Rímal, Jarosl.
Šošký (Vyr.) — Figuren (Erz.)
Novotný, Karel.

Spořitelny a záložny
Spar- u. Darlehenskassen
*Spořitelna a záložní spolek pro
Loučeň a okolí, z. sp. s r. n.

Šrotovníky — Schrotmühlen
Dohnal, Arnošt — Dohnal, Arnošt
— Stajner, Rud.

Svádky — Schneiderinnen
Jarošová, Mar. — Kočová, Karla
— Košťáková, Jindřiška — Pul-
dová, Karla.

Tesaři, mistři — Zimmermeister
Klaban, Frant.

Tratky — Tabaktrafiken
Malík, Jos. — Svobodová, Ant.

Truhláři — Tischler
Jindra, Jos. — Řízek, Jar.

Velkostatkáři — Grossgrundbes.
Thurn-Taxis, Alexander (ná), Vi-
tězslav Bartoš T 1) T 2 P 19.059.

Zámečníci — Schlosser
Chocholouk, Jos. — Siemer, Rud.

Zední, mistři — Maurermeister
Svárovský, Václ.

Zubní atel. — Zahntechn. Atel.
Zajíčková-Kohoutová, A.

Pak se ale stejně zboží začalo objevovat v nabídce velkoobchodů a nadnárodní řetězce začaly postupně likvidovat náš maloobchod.

Bylo to složité. České firmy krachovaly a končily. Trh zaplavily levné čínské výrobky. I přesto jsem se snažila kvalitu zachovat a orientovat se na české výrobce. I když jsem zboží nepředražovala, bylo těžké některým zákazníkům vysvětlit, že za kvalitu je nutné si připlatit.

Bylo asi těžké v takové konkurenci obstát.

Co naplat, lidé šli za levnějším zbožím. Ti, kdo rozuměli kvalitě, se ale vraceli. Jezdilo ke mně hodně lidí z okolních vesnic, každoročně se u mě stavovali někteří chataři a chalupáři. Hodně mi pomohlo, když se otevřel zámek a začala ke mně chodit i klientela z hotelu. Pochopila jsem ale, že prodej oděvů skončil. A tak jsem se přeorientovala na levnější textil, hlavně kvalitní spodní prádlo (ANDRIE) a dětské oblečení (WOLF).

Další ranou pro obchodníky byl i covid.

Ano, obchody jsme museli na dlouhou dobu zavřít a lidé si zboží objednávali po internetu. Pak už u zvyku nakupovat on-line zůstali. Kojenecké zboží se už téměř přestalo běžně prodávat. Na druhou stranu bylo ale i hodně zákazníků, které mě přišly po epidemii povzbudit a podpořit velkým nákupem. **Jednu dobu jste prodávala i noviny a časopisy. Lidé si k Vám chodili pro křížovky...**

Bohužel i o tiskoviny přestal být zájem, a jak víte, mnoho tištěných deníků dokonce zaniklo.

A tak jste přibrala kytičky a sazeničky...

Je pravda, že kytičky venku na schodech lákají. Po pravdě musím ale říct, že místo na rohu na náměstí „prodává samo“.

Obchůdek „u paní na rohu“ měl dokonce i jakousi „funkci socializační“.

Ano, je to úžasné místo. Lidé se tady scházeli popovídat si – jen tak se tu zatavili, když šli nebo jeli kolem. Na pokec a prostě jenom pobýt.

Ten nápis VÝPRODEJ určitě mnohého zarazil.

Za těch dvacet sedm let jsem poznala mnoho lidí. Je pravda, že si zvykli. I když nechodili často, věděli, že kdyby něco potřebovali, jsem tady. Pak přicházeli i jejich děti a vnuci.

Na druhou stranu byli ale lidé a děti, které Vás výprodej potěšil a kterým přišel velmi vhod.

Je to tak. Čtyři krabice oblečení pro děti i dospělé jsem poslala na Moravu lidem postiženým povodní.

Zamknout za sebou krám po tolika letech to byla jistě hodně bolavá chvíle.

Jednou ten čas nadejít musí. Ráda bych tady poděkovala všem zákazníkům za přízeň a popřála hezké svátky.

Paní na rohu

V této souvislosti rádi přinášíme našim čtenářům povídku s „PANÍ NA ROHU“ – jak mnozí prodejnu textilu nazývali. I když chápeme, že paní Jitka Vecková si „odchod na klidný odpočinek“ zaslouží, vyvolal nápis VÝPRODEJ na výkladním okně jejího obchůdku u mnoha jejích zákazníků smutek. Další živnost, která na Loučeni končí. Jsme rádi, že paní Vecková byla ochotná nám odvyprávět svůj zajímavý příběh, který je jakýmsi typickým příkladem vývoje, kterým prochází náš maloobchod v posledních letech.

„Bylo to v 90. letech, když se uvolnil prodejní prostor v domě pana Nejedlého. Měla jsem tenkrát chuť i odvahu pustit se do vlastního podnikání, a tak jsem si otevřela obchod s textilem. K oboru jsem měla blízko, vystudovala jsem totiž oděvní průmyslovku a nějakou dobu pracovala jako obchodní zástupkyně, takže jsem měla i dobré kontakty na některé dodavatele a výrobce. Zpočátku jsem prodávala hlavně dámské a pánské oblečení. Pak jsem sortiment rozšířila o prádlo, dětské a kojenecké zboží. Oděvy jsem brala hlavně od firmy VKUS Jičín a od dalších českých výrobců.“

Branný den loučeňské školy

Dokázali byste poskytnout první pomoc člověku, který je v bezvědomí? Musí mít cyklista na kole světlo? Patří do evakuačního zavazadla kartáček na zuby? Co nám říká měřítko mapy a kde ho hledáme? Tyto a další otázky spojené s řešením krizových situací a brannou zdatností řešili žáci v rámci branného dne, který se konal v úterý 8. října. Kromě plnění teoretických úkolů prověřili svou fyzickou zdatnost při hodu granátem na cíl, štafetovém běhu se zátěží a také při střelbě z airsoftových zbraní.

Vybrat v proměnlivém počasí letošního podzimu termín konání branného dne nebylo jednoduché, ale nakonec nám štěstí přálo. 8. říjen byl sice chladnější, než původně slibovali meteorologové, ale slunný a bez deště. Pro branný závod byl ideální.

Trasu, vyznačenou fáborcky, absolvovalo 99 dětí z 5. třídy a druhého stupně. Byly rozděleny do čtyř až pětičlenných hlídek. Všechny hlídky závod dokončily.

Ani po návratu do školy děti nezahálely. Čas do ukončení branného dne, tedy do příchodu všech dvaadvaceti hlídek, mohly naplnit sportovními aktivitami na školním hřišti. Možnosti sedět v teple třídy využila jenom hrstka prokřehklých, většina ale do poslední minuty žila sportem.

Při slavnostním vyhlášení výsledků bylo odměněno devět hlídek s nejvyšším počtem bodů, malá odměna se ale našla i pro všechny ostatní a také pro deváťáky, kteří pomáhali s přípravou a mají velkou zásluhu na hladkém průběhu akce. Ceníme si zápalu, se kterým všechny hlídky absolvovaly závod. Neméně důležitá je pro nás však skutečnost, že i v silné konkurenci panovala v týmech kamarádká atmosféra a všichni byli ochotní si navzájem pomoci a podpořit slabší.

Mgr. Marie Maršíková, PhDr. Hana Richterová

Projektový den na škole

Vánoční atmosféra se obvykle vkrádá do naší školy již v druhé polovině listopadu, kdy zde začínou znít koledy nacvičované na různá adventní vystoupení. Nebylo tomu jinak ani v letošním roce. Poté se obvykle přidává tvořivý projektový den, který v tomto roce proběhl v pátek 29. listopadu tradičním způsobem.

Děti z 1. stupně si pod vedením učitelů, asistentů a žáků devátého ročníku vyráběly v devíti dílnách vánoční dekorace z rozličných materiálů. Celé dopoledne se stříhalo, lepilo, malovalo, navlékalo a hlavně zdobilo. Každý stihl vytvořit čtyři různé výrobky, které si následně odnesl domů. Mezi letošní činnosti tak kromě oblíbeného zdobení perníčků patřili andílci ze šišek, obrázky malované voskem, domečky ze špachtlí, sněžitka, přání z papíru, svícny ze sklenic, vločky z korálků a sobi ze špuntů.

Všichni jsme si tento den moc užili. Děti pracovaly s velkým nadšením a měly ze svých výtvorů opravdovou radost.

Mgr. M. Musilová

Exkurze na Vánoční trhy do Vídně

Dne 29. listopadu se žáci loučeňské školy opět, již po několikáté, vydali na exkurzi do sousední země na Vánoční trhy. Zatímco žáci prvního stupně oslavili začátek adventního času kreativně – tvořením v tematických dílničkách ve škole, v rámci tradičního Projektového dne Vánoce, žáci druhého stupně se vydali tentokrát do hlavního města Rakouska – Vídně. Autobus cestovní kanceláře Hello Trip na nás čekal před školou ve velmi časných ranních hodinách – start od školy byl v rovných 5 hodin ráno. Někteří žáci po cestě dospávali brzké vstávání, jiní si vydrželi celou více než pětihodinovou cestu povídat. Před jedenáctou hodinou jsme už bez nehody zastavovali na parkovišti před zámek Schönbrunn. Na prohlídku jsme měli objednané audioprůvodce v českém jazyce, takže si žáci mohli prohlídku reprezentačních i soukromých prostor císařovny Marie Terezie a císaře Františka Josefa užít ve vlastním tempu. Zámek byl opravdu plný turistů, ale všechno bylo dobře zorganizováno. Po skončení prohlídky jsme se sešli v šatně a rozdělili na dvě skupiny. Jedna šla s paní průvodkyní na hodinovou prohlídku zámeckých zahrad, druhá se rozhodla prozkoumat první vánoční trh – přímo na nádvoří Schönbrunnu. Ve 14 hodin jsme opět nasedli do autobusu, který nás hustým provozem pomalu převezl do centra Vídně. Vystoupili jsme na náměstí Marie Terezie, kde jsme obdivovali její monumentální památník a budovy obou největších rakouských muzeí. Následovala procházka městem s výkladem paní průvodkyně, při níž jsme viděli mnoho významných budov, především rozlehlý areál Hofburgu, bývalé sídlo císařů a dnes sídlo rakouského prezidenta. Procházka končila na největších vánočních trzích Vídně – v prostoru před Novou radnicí. Zde měli žáci rozchod až do 17 hodin, aby si mohli atmosféru rozsvícených adventních trhů v klidu vychutnat, a také samostatně vyzkoušet své jazykové kompetence. Mnozí zde vychutnali i něco z nabízených dobrot, nebo nakoupili vánoční dárečky pro své blízké. V 17,20 jsme pak nastupovali do autobusu ke zpáteční cestě, kterou někteří, asi znavení zážitky, opět prodřímali. U budovy naší školy jsme vystupovali asi ve 22,45. Od vstřícných pánů řidičů i milé paní průvodkyně byli naši žáci velmi chváleni za svou ukázněnost a spolehlivost. Udělali nám, učitelům, radost.

Mgr. Berenika Šišuláková

Plánované akce 2025

- 25. 1. Fotbalový sportovní ples v KD Loučeň
- 25. 1. Hasičský ples v Pohostinství na Patříně
- 8. 2. Výstava historických zbraní V KD Loučeň
- 22. - 23. 2. Tvoření s Hankou v kulturním domě
- 15. 3. Masopust Studce
- 22. 3. Masopust Loučeň – Patřín
- 5. 4. Velikonoční Jarmark v KD Loučeň
- 12. 4. Pokáč – v kulturním domě Loučeň
- 30. 4. Čarodějnice
- Dětský den

- Ke konci května nebo začátkem června (termín bude upřesněn) se můžete těšit na zbrusu nový autorský muzikál souboru AMADIS (autor Jiří Černý)

- Od poloviny února budou probíhat nové kurzy tanečních v KD Loučeň

- O letních prázdninách proběhne již XXVI. ročník Mezinárodního hudebního festivalu TT

- Úprava srsti (stříhání, trimování..apod.) psů na Loučeni
- Aneta Chadřabová
tel.: 721 672 835
chlupacovo.kadernictvi@gmail.com
chlupacovo-kadernictvi.estranky.cz

Sýčina

Pojedeme-li po silnici z Vlavy do Mladé Boleslavi, již z dálky upoutá naši pozornost zvláštní bílá pozdně gotická stavba se třemi špičatými věžemi. Kostel v Sýčině nedaleko Dobrovice nechal v 16. století zbudovat Jiří Cetenský z Cetné. Věže pak dal podle pověsti ke kostelu přistavět pán z Vinařic, aby v každé z nich uvěznil jednu ze svých tří hašteřivých dcer.

Pro nás je kostel zajímavý i tím, že si jej zvolil jako místo posledního odpočinku kníže Maxmilián Josef, zakladatel loučenského rodu Thurn-Taxisů. Pod jižní věží nechal zbudovat rodinnou hrobku, kde odpočívá on a další jeho potomci spolu s manželkami. Na hřbitově u kostela je pohřben i oblíbený loučeňský kníže Alexander. Spolu s ním tu leží jeho manželka kněžna Marie a v sousedních hrobech jsou pochováni i další příbuzní.

Jak známo, rodina Thurn-Taxisů musela v revolučních květnových dnech roku 1945 naši republiku opustit a veškerý jejich majetek byl později podle Benešových dekretů zestátněn. Vždy, když po letech někteří z jejich potomků občas zavítají na tato místa, jsou udiveni, jak jsou hroby jejich předků dobře udržovány. Kdo a proč se o ně stará? Pátrali jsme a zjistili, že o hroby už léta nezištně pečují paní Anna Najmanová s paní Annou Homoláčovou. A co je k tomu vede? Léta se prý starají o kostel s hřbitovem a pokládají za „samozřejmost“, že pečují i o tyto hroby. Dělají to rády i proto, že slavné jméno Thurn-Taxis znají už od dětství a v jejich rodinách bývalo vyslovováno s úctou.

Oběma dámám patří velké uznání a poděkování nejen od Thurn-Taxisů, ale i od všech, kdo se rád na sýčinském hřbitově zastaví.

H. M.

Jubilanti

Leden

Božena Volfová z Loučeně
Anna Kissová z Loučeně
Marie Hanková z Loučeně
Miroslava Hubáčková z Loučeně
Jaroslava Peštová ze Studců
Arnošt Splídek z Patřína
Eva Bártová z Patřína
Marie Holánková z Patřína

Únor

Miroslav Rylich z Loučeně
Libuše Beranová z Patřína
Jiřina Petřýlová z Loučeně
Zdeněk Rohan z Loučeně
Marcela Házová z Loučeně

Březen

Marie Svojšová ze Studců
Jarmila Havlasová z Loučeně
Jarmila Rulíková z Loučeně
Vlasta Soldánová z Loučeně
Hana Rulíková z Loučeně
Jarmila Slezáková z Loučeně

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví a další klidná a spokojená léta.

(obrázky jsou z kalendáře Ludmily Píšové)

Rádi bychom popřáli hodně zdraví a dobré duševní pohody i našemu milému pravidelnému přispěvateli

Ing. Jiří Havlátovi, který také nedávno oslavil významné životní jubileum.

Na stránkách Občasníku je možné za mírný poplatek uveřejňovat i inzeráty nebo reklamu na nabízené služby. Pište nám na adresu redakceobcasnik@post.cz

Cena za inzerci

v černobílém provedení:

1/16 strany	A4:	60 Kč
1/8 strany	A4:	120 Kč
1/4 strany	A4:	180 Kč
1/2 strany	A4:	340 Kč
Celá strana	A4:	500 Kč

U barevného tisku bude účtován příplatek 10 %.

Posílejte nám své postřehy, komentáře, připomínky, své dotazy a příspěvky na mailovou adresu: redakceobcasnik@post.cz

Statistika obyvatel

Přinášíme čerstvé údaje o počtu obyvatel v naší obci ke dni 5. 12. 2024

Děti (do 15 let)	237	Děti (15-18 let)	53
chlapani	115	chlapani	27
dívky	120	dívky	25
děti (6 a 7 let)	43		
děti (do 3 let)	44		

Dospělí	1120
muži	537
ženy	575

Celkem bez cizinců	1410
cizinci	23

celkem obyvatel	1433
průměrný věk obyvatel	42,88

Údaje od 1. 1. 2024 k 5. 12. 2024

úmrť	12
narození	9
odstěhování	49
přistěhování	87

„MOZAIKOVÁ TVORBA S HANKOU“

Přijďte si zkusit mozaiku, kreativně tvořit, popustit uzdu fantazii...

naučte se pracovat s nářadím na mozaiku...

Nabízíme i dárkový voucher – skvělý dárek pro tvořivé duše 😊

KDY ? 22.2. 2025 od 10:00 do 16:00 (počet 8 kurzístek, pokud se naplní – mohu i 23.2.)

KDE ? Kulturní dům Loučeň

Za cenu 1500,- Kč /osoba vám připravím vše potřebné 😊

- veškerý materiál : polotovar k omozaikování, misku, podnos, květináč,
- keramické střečky, lepidlo, spárovací materiál,
- zapůjčení nářadí, moje rada a pomoc

Nutná rezervace na email: hakle@seznam.cz nebo tel. 776 218 716

Na kurz je možné zakoupit VOUCHER – třeba jako dárek ??? 😊

Úřední hodiny

na obecním úřadu o svátcích

Středa 18. prosince: 8:00 - 11:30 a 12:30 - 17:00 hodin

Pondělí 6. ledna: 8:00 - 11:30 a 12:30 - 17:00 hodin

dále již jako obvykle